

ฉบับพิเศษ หน้า ๔
เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑ มีนาคม ๒๕๑๒

ยกเลิกโดย พระบ.มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐

*พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
ให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ โดยจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้น
ใหม่เรียกว่า “มหาวิทยาลัยมหิดล” มีขอบเขตดำเนินงาน
กว้างขวางยิ่งขึ้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา

๑ มีนาคม ๒๕๑๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๖

(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับ
ที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับ
ที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๒

(๔) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับ
ที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๗

(๕) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับ
ที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

(๖) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับ
ที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๓

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการ
ชั้นสูง ซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้นให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง
การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้อง
จัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินอื่นซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตาม
เงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายก
รัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษา

แห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน และผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวน ไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณี มีรองอธิการบดีหลายคนให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการ บดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรง ตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีก ก็ได้

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและ หน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตร

(๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวมและเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักและภาควิชา

(๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการนี้

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุม อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณี นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้ บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจและ หน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมนั้น

แต่ถ้า ไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภา มหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามี คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดี คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจและ
หน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะบดี

มาตรา ๒๕ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรอง
คณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์
หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว
และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยมี จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่ง เป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจ และหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบ ของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบได้

(๔) รับปรึกษาให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๘ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสถาบัน

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบันเป็นประธานกรรมการ และกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมี จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็น เลขาธิการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและ หน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภา มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสถาบัน

มาตรา ๓๑ ในสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสำนัก

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบ
ด้วยผู้อำนวยการสำนักเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่ง
สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้น มี
จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้ง ผู้ใด ผู้หนึ่งเป็น
เลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก

มาตรา ๓๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะ
กรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน

หรือคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๘ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย

ลัทธิรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า
ได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท
หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือ
ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า
ได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรี
หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา
วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย
หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยา
ลัทธิรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า
ได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา หรือ
เทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยา
ลัทธิหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้

ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา

วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ได้ผลดี

มาตรา ๔๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหา วิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๔๑ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณะบดีจากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๒ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษร
ย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จ
การศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้
มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
ในสาขาวิชาใด ภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้
สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จ
การศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์
แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา
นั้น ๆ

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและ
เข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา
ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของ
ครุวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดย
มีเงื่อนไขอย่างใดให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้
มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่อง
แบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีปริญญา
ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของ
มหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า
ตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดี และคณบดีมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งโอนมาเป็นอธิการบดี และคณบดีตามความในมาตรา ๗ อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งตำแหน่งนั้นๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์อุปการคุณตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ อยู่แล้วในวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรปรับปรุงกิจการของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ให้ดียิ่งขึ้น และจัดให้มหาวิทยาลัยนี้ได้ขยายตัวเป็นมหาวิทยาลัยโดยสมบูรณ์ และโดยที่กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ยังมีบทบัญญัติไม่อำนวยให้ดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ จึงสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ และโอนกิจการทั้งสิ้นของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ไปปฏิบัติจัดทำในมหาวิทยาลัยซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่นั้น โดยยกเลิกกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และปรับปรุงแก้ไขเป็นกฎหมายใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยมหิดล

ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมาย
อื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ในขณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำ
หน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์
หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว
และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย
คณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี-ถ้ามี และหัวหน้าภาค
วิชาในขณะนั้น เป็นกรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชา
หรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ใน
คณะนั้นเป็นกรรมการ หรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวน
สี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็น
เลขานุการ

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยก็ได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะและบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๕ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๔ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่ง
เรียกว่า “มหาวิทยาลัยมหิดล” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย
มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทำการวิจัย
ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม
สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน
ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของมหา
วิทยาลัยแพทยศาสตร์ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยมหิดล

กิจการซึ่งเป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
ซึ่งโอนไปยังมหาวิทยาลัยมหิดลตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็น
ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยมหิดลตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓)บัณฑิตวิทยาลัย

(๗) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๘) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๙) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๐๗

(๑๐) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๑๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๙

(๑๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหิดล

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้